

ITALIJANI ZBIRAJO VOJAŠTVO OB AVSTRIJSKI MEJI

AVSTRIJSKI NAZIJI SKUŠAJO IZRABITI PLEBISCIT V SAARU IN VPRIZORITI PREVRAT

Laval pravi, da je sklenil z Italijo pravo prijateljstvo. — Pogodba je zajamčila Evropi mir. — Dunajsko prebivalstvo se boji ponovnega puča. Posebno kritični bodo dnevi po plebiscitu v Posaarju. — Na Tirolskem je položaj posebno resen.

DUNAJ, Avstrija, 10. januarja. — V zadnjih dneh so postali avstrijski narodni socialisti zelo delavni. Vlada je domnevala, da je zatrla v njih željo po združitvi z Nemčijo, toda zatrla jo je le navidez. Narodni socialisti ne bodo prej mirovali, dokler se ne uresniči njihov sen: Avstrija naj se prikloni Nemčiji ter naj tvori z njo vred edinstveno državo.

Proti temu sta seveda avstrijska vlada in Italija ter tudi članice Male antante. S pogodbo, ki sta jo podpisala francoski zunanji minister Laval in italijanski ministrski predsednik Mussolini, je zajamčena Avstriji samostojnost.

Avstrijski naziji pa skušajo Angliji in Franciji prekriti račune. Kakor hitro se je zvedelo, da so začeli zopet rogoviliti, je poslala Italija na avstrijsko mejo veliko množino svojega vojaštva, ki bi takoj vdrla v Avstrijo, kakor hitro bi naziji vprizorili državni puč.

Naziji skušajo izrabiti plebiscit v Posaarju v svoje namene, pa naj izpade tako ali tako.

Avstrijska vlada je izdala najrazličnejše varnostne odredbe. Tako je naprimer prepovedovala vsenlastnikom radio-aparatov poslušati v soboto, nedeljo in ponedeljek programe iz Nemčije.

Kogar bodo zasačili, da ima v teh dneh naravnani svoj radio-aparat na kakšno postajo v Nemčiji, bo obsojen na tri mesece ječe.

DUNAJ, Avstrija, 10. jan. Na Tirolskem so oblasti aretirale na stotine narodnih socialistov.

V nedeljo in ponedeljek mora biti pripravljena vsa policija in žandarmerija.

Ob tirolski meji so koncentrirane vse italijanske garnizije iz veronskega okraja.

Vladi se je posrečilo ov blizni Linca izslediti glavni stan avstrijskih narodnih socialistov.

Policija je zaplenila veliko množino obtežilnega materiala.

RIM, Italija, 10. jan. — Nek vladni zastopnik je rekel, da navzočnost italijanskega vojaštva ob avstrijski meji ni v nikakoli zvezi z nameranim pučem avstrijskih narodnih socialistov.

Policija je zaplenila veliko množino obtežilnega materiala.

PARIZ, Francija, 10. jan. Zunanji minister Pierre Laval se je vrnil iz Rima in je kot pravi, popolnoma zadovoljen.

"S tem, da sem sklenil francoski-italijansko prijateljstvo na stalni in trdni podlagi, mislim, da sem storil veliko uslugo svoji domovini in za mir," je rekel Laval.

Vsa francoska javnost je, kakor Laval sam, zadovoljna, da je bilo sklenjeno prijateljstvo z Italijo.

Najbolj pa so Francozi zadovoljni s tem, da bo sedaj Ita-

lija podpirala Francijo in druge države, ki ne marajo dovoliti Nemčiji, da bi se oborožila.

Nekateri pa se zopet boje, da bo sedaj prišlo še do nadaljnjih pogajanj in da se bodo slednjič države sporazumele, da dovolijo Nemčiji, da obdrži dosedanje oborožitev.

Mnogo pa pričakuje Francija od Lavalovega obiska v Angliji, kamor bo šel okoli 20. januarja.

Laval bo razpravljal z angleškimi državniki med drugim tudi o Nemčiji in gotovo je, da bodo tudi angleški državniki zavzeli isto stališče, kot Laval in Mussolini, namreč, da mora ostati versailleska mirovna pogodba v veljavi in da se Nemčija ne sme oborožiti.

OZNANJEVALCI ZGODNJE POMLADI

Uniontown, Pa., 10. jan. — Dave Holbrook napoveduje zgodnjo pomlad. "Videl sem mnogo kobilic", pripoveduje Holbrook, "na neki gori blizu Coolspringa. To pomeni milo zimo. Kobilice so najboljše napovedovalke pomladi".

Avstrijske čete ob nemški meji.

Linc, Avstrija, 10. januarja. 50 vojaških tovornih avtomobilov je peljalo skozi Linco vojaštvo proti bavarski meji.

Vojaštvo bo stražilo mejo, ker se Avstrija boji, da bodo avstrijske nazijske legije, ki se nahajajo v Nemčiji, vdrele v Avstrijo tekom plebiscita v Saaru.

CONDON PROTI HAUPTMANNU

Dr. Condon se je sestal s Hauptmannom na pokopališču. — Razgovarjal se je z njim nad eno uro.

Flemington, N. J., 10. jan. — Ko je bil v sredo zaslišan kot priča proti Hauptmannu profesor dr. J. F. Condon, je pričal, da je bil oni "John", kateremu je izročil odkupnino \$50,000 Bruno Richard Hauptmann. Dr. Condon je v časopisih oglašil, da se želi z odvadjalci pogajati zaradi odkupnine. Odvajalec mu je pisal več pism in med obema je bil dogovorjen sestanek na Raymond pokopališču v Bronxu.

Dr. Condon je izpovedal, da se je z Lindberghom in prijateljem Reichom ponoči odpravil v Bronx. Lindbergh in Riech sta ostala v avtomobilu, dr. Condon pa je šel proti ograji pokopališča. Kake tri korake od ograje je stal nek mož, ki se je približal dr. Condonu. Nato spleza "John" čez ograjo in stopi pred dr. Condona.

"Ali ste pripeljali policiste?" vpraša "John".

"Ne, dam vam častno besedo, da kaj takega ne bom storil in svojo besedo držim".

Tedaj pa zagleda "John" v daljavi policista in prične teči. Dr. Condon gre za njim. "John" ga je počakal v grmovju. Na Condonovo prigovarjanje sede "John" k njemu na klop. Razgovarjala sta se nad eno uro. Tekom razgovora vpraša "John": "Ali bom 'gorel', ako je otrok mrtev?" Dr. Condon mu odgovori: "Ne, če ne niste bili pri tem v nikakoli zvezi".

Ker dr. Condon ni bil prepričan, da govori s pravim odvadjalcem in je tako tudi povedal "Johnu", tedaj mu je "John" obljubil, da mu bo na drug sestanek prinesel nočno obleko Lindberghovega otroka. To se je tudi zgodilo in 2. aprila 1932 mu je dr. Condon izročil v leseni skrinjici odkupnino.

In kot je imenoval dr. Condon, je bil oni "John", ki je prejel odkupnino Bruno Richard Hauptmann.

ROMUNSKA IN FRANCIJA.

Bukarešta, Romunska, 10. januarja. — "Adeverul" je objavil posebno številko, posvečeno Franciji in odnosjem med njo in Romunsko. Številka ima 60 strani. Publikacija prinaša številne prispevke uglednih francoskih politikov in drugih francoskih osebnosti. Prav tako sodelujejo tudi mnogi romunski politiki, književniki, znanstveniki, gospodarstveniki itd., ki povdarjajo, da je prijateljstvo med Francijo in Romunsko globoko in nemajno.

Chicago, Ill., 10. januarja. Peter Crowley je bil točen do skrajne meje. Crowley je bil skozi 40 let zaposlen v uradu policijskega tajnika Jamesa McSweeney-a. Crowleya prvič ni bilo v urad. McSweeney je bil v velikih skrbih in pravi: "Nekaj ne more biti prav".

In tudi ni bilo. Ko je šel nek policist na Crowleyjevo stanovanje, ga je našel doma — mrtevga v postelji.

Naročite se na GLAS NARODA največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ZDRAVNIK PRED SODIŠČEM

Dillinger bi bil med operacijo skoro umrl. — Odvetnik pred sodiščem, ker je skrival Dillingerja.

Chicago, Ill., 10. januarja. — Kako je John Dillinger skoro umrl pod operacijskim nožem v času, ko ga je zasledovala cela armada detektivov in policistov, je povedal dr. Harold Cassidy pri sodniški obravnavi proti odvetniku Louisu Piquett, ki se mora zagovarjati, ker je skrival Dillingerja pred roko pravice.

Dr. Cassidy je izpovedal, da je šel 28. maja z dr. Wilhelmom Loeser-jem v Dillingerjevo skrivno stanovanje. Dillinger jima je rekel, naj z njegovega obraza izbršeta vse znake, po katerih bi mogel biti spoznan.

"Dillinger se je mirno slegel in legel na posteljo", je rekel dr. Cassidy. "Pripravil sem masko z etrom, ter se mu dal mamilo."

"Naenkrat pa preneha dihati. Dr. Loeser in jaz sva mu morala pomagati z umetnim dihanjem, da je mogel zopet pričiti dihati."

"Nato je dr. Loeser odstranil bradavico med njegovimi obrvmi, nato je napravil dve zarezi, na vsako lice eno in po eno na nos in brado".

Toda zdravnik pravi, da Dillinger ni bil zadovoljen, vsled česar sta dr. Cassidy in dr. Loeser izvršila drugo operacijo v noči 3. junija.

Ravno tako sta preobrazila obraz Dillingerjevega najboljšega strelca, Homerja van Meterja.

Dr. Cassidy pravi, da je sprejel za svoje delo \$1300. Denar je prišel od Dillingerja, vročil pa mu ga je Dillingerjev odvetnik Piquett in njegov namestnik Arthur O'Leary.

O'Leary, ki je skupno z obema zdravnikoma in Piquettom priznal, da je bil v zvezi z Dillingerjem, je izpovedal, kako je Dillinger med zdravniške in odvetniške razdelil več tisoč dolarjev, da je bil saj začasno varen pred zasledovalci.

TOČEN DO SMRTI

Chicago, Ill., 10. januarja. Peter Crowley je bil točen do skrajne meje. Crowley je bil skozi 40 let zaposlen v uradu policijskega tajnika Jamesa McSweeney-a. Crowleya prvič ni bilo v urad. McSweeney je bil v velikih skrbih in pravi: "Nekaj ne more biti prav".

In tudi ni bilo. Ko je šel nek policist na Crowleyjevo stanovanje, ga je našel doma — mrtevga v postelji.

Naročite se na GLAS NARODA največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

LEPI USPEHI LIGE NARODOV

Pregled 15-letnega delovanja Lige. — Liga narodov je bila ustanovljena 10. januarja 1920, je objavil svojo poročilo, v katerem navaja, kaj je Liga storila v 15 letih svojega obstoja.

Ženeva, Švica, 10. jan. — Joseph C. Avenol, generalni tajnik Lige narodov, ki je bila ustanovljena 10. januarja 1920, je objavil svojo poročilo, v katerem navaja, kaj je Liga storila v 15 letih svojega obstoja.

Število članice je narastlo od 23 na 60, poleg tega pa v mnogih ozirih podpirajo Ligo tudi druge države, ki niso njene članice. Navzlic velikim težavam je bil storjen začetek za uresničenje ciljev: mir, pravica, varnost in sodelovanje. Liga narodov pomeni svetovni red, kateremu bi stala nasproti svetovna anarhija. Splošno je bilo priznано načelo mednarodnega nadzorstva vojnega orožja, kakor tudi načelo skupne odgovornosti vseh narodov za vzdrževanje reda in varnosti. Metode za mirno poravnavo sporov so se izboljšale. Vsled tega je dolžnost vlad, narodov in časopisja, da se prihodnja desetletja zavzemajo za nadaljnje uresničenje ciljev Lige narodov.

GROZEN ČIN BLAZNEŽA

Blazen restavrater je ustrelil sedem sorodnikov. — Morilec je pobegnil. — Nato se je ustrelil.

Mt. Vernon, Ky., 10. jan. — George M. Collett, star 45 let, ki je nekdaj vodil restavratorje in je bil obdolžen, da je sprejemal ukradenko blago, je zblaznel ter je ustrelil svojo 28 let staro ženo Stello, njene sestre, njenega brata in sestro in 52 let starega Juliana Bordersa in njegovo ženo.

Po strašnem činu je morilec pobegnil v okolico, kjer pa so ga po šestih urah sosedje obkrožili v neki leseni hiši. Rajš kot bi se podal, se je ustrelil v glavo.

Pri njem so našli list, na katerem je napisal, menda malo pred samomorom, svojo oporo, v kateri določa \$100 za pogreb in cvetlice ter pravi, da je izvršil umore vsled tega, ker ženini stariši niso dovolili, da bi smel videti svojo ženo. Njegova svakinja Lonnie in svak Carlo Helton sta bila pri streljanju težko poškodovana.

MLADI TAMBURAŠI NA RADIO.

Pod vodstvom Mr. Gerjeviča bo v nedeljo, 13. januarja med 9. in 10. uro dopoldne igral na radio postaji WJZ mladinski tamburaški zbor.

VSLED VELIKIH SNEŽNIH ZAMETOV JE PROMET ZELO OVIRAN

LONDON, Anglija, 10. januarja. — Ostra zima se je zglasila na mnogih krajih Evrope ter je povzročila velike neprilike parobrodstvu in železnicam ter veliko stisko revnim ljudem.

Pet mož je utonilo v majhnem čolnu na Donavi pri Ada Huji blizu Beograda, ko se je čoln razbil med ledenimi ploščami. Vsled silnega viharja, ki je dosegel hitrost 70 milj na uro, je voda Donave drvila kot hudournik.

V Vasiljevem drže stariši svoje otroke v hišah, ker se opravičeno boje, da bo ostra zima prignala v vas volkove, ki so v okolici že raztrgali 100 ovac.

Železniški in brzojavni ter telefonski promet po celi Jugoslaviji je bil v 36 ur trajajočem sneženem viharju zelo oviran. Vsa zveza z dalmatinsko obalo je bila prekinjena.

Na Madžarskem in v Avstriji je v 42 urah zapadlo 10 palcev snega. Nad 22,000 delavcev, med njimi mnogo žensk, koplje Dunaj iz snega.

Po celi južni Angliji je legla gosta megla.

O nenavadno hudem mrazu poročajo iz Rima in Pariza. Celo francoska Riviera trpi vsled hudega mraza. Tudi v Monte Carlo je po sedmih letih zopet zapadel sneg.

ODVAJALEC BREMERJA USTRELJEN

Chicago, Ill., 9. januarja. — Bivši kaznenec, bančni ropar in odvajalec pivovarstva Edwarda G. Bremerja iz St. Paul, Minn. Russell Gibson je bil obstreljen in nevarno ranjen v vročem boju z zveznimi detektivi.

Eden njegovih tovarišev in dve ženski so bili prijeti.

Vsi štirje so bili zasačeni v stanovanju, katero so imeli detektivji pod svojimi očmi že en teden.

Gibson je bil obstreljen trikrat: in je bil prepeljan v bolnišnico, kjer so zdravniki izjavili, da bo najbrž umrl.

Njegov tovariš, ki je bil prijeto, je Willie Harrison. Prijeto je bila tudi Gibsonova žena Clara, druga ženska, ki je bila istotako prijeta, pa po imenu ni znana.

Ko so detektivji potrkali na vrata stanovanja in ukazali, da se vsi udajo, je v sobi postalo vse tiho. Kmalu pride Gibson s strojno puško pred vrata, kjer ga je sprejelo pet detektivov. Gibson ustrelil, tedaj pa prično streljati detektivji in Gibson pade. Detektivji prično v stanovanje metati solzne bombe. Kmalu se prikaže Harrison, rekoč, da se poda.

Iz stanovanja sta prišli tudi dve ženski in detektivji so ju takoj aretirali.

HUDI SPORI V "VISOKIH" KROGIH

Bivši španski kralj se je "prijateljsko" ločil od svoje žene. — Magdo Lupescu hočejo izgnati iz Romunske.

Pariz, Francija, 10. jan. — Španski rojalisti izjavljajo, da je bila v Londonu izvršena "prijateljska" ločitev med bivšim španskim kraljem Alfonzom in kraljico Viktorijo.

Četudi sa oba zaradi svojega visokega stališča opustila misel za razveljavljenje zakona, izdelujejo sedaj njuni zastopniki pogoje, po katerih se bo njuno skupno premoženje postavnim potom razdelilo.

Kraljica Viktorija hoče doseči poravnavo glede premoženja, ker kralj Alfonz po njenem zatrdilu mnogo več izda kot pa ona.

Nekoliko težkoč bo prihodnji ponedeljek, ko se bo poročila njuna hči infanta, Beatrice s knezom Alessandro Torlonia, ker bi pri tej priliki morala Viktorija kralja videti. "Toda Viktorija je dobra mati in bo navzlic temu odpotovala v Rim", je rekel nek rojalist.

Bukarešta, Romunska, 10. januarja. — Romunski kmetje so zelo veseli, ker se je priljubljena kraljica-vdova Marija vrnila iz prostovoljnega izgnanstva v Jugoslaviji.

Vsled njene vrnitve se splošno domneva, da bo kraljica Marija skušala pregovoriti svojega sina kralja Karola, da prelomi vse zveze s svojo lepo prijateljico Magdo Lupescu.

Zadnje tedne se Magda Lupescu zelo udeležuje družabnih prireditelj za zavzema mesto nekronane kraljice.

Kraljica Marija bo skušala sklicati svet kraljeve družine, kjer bodo vsi skušali vplivati na Karola, da se odpove svoji prijateljici. V tem posebno podpirata kraljico Marijo njena hči jugoslovanska kraljica-vdova in regent princ Pavel.

Do sedaj je Karol imel gluh ušesa za besede svoje matere. Kralj je vendar-le pristal, da se razveljavi njegova razporka s princoso Heleno in da se princesa Helena vrne na Romunsko, toda je zahteval, da Magda Lupescu ostane na Romunskem. Helena pa je odločno zavrnila tak predlog.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
336 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelj in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prostoma, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

NAROČNIKI IN ZASTOPNIKI

"Glas Naroda" ima celo vrsto zastopnikov. Med njimi je pretežna večina dobrih. Nekaj je pa tudi mlačnih. Celo taki so bili med njimi, ki so pod krinko zastopništva poslali vsako leto eno samo naročnino — namreč zase — in seveda ddtegnili provizijo, ki jim gre kot zastopnikom. No, takih nimamo več.

Dober zastopnik je zlata vreden, tako za naročnike kakor tudi za nas. Naročnikom prihrani mnogo nevšečnih plov, nam pa precej brezpotrebne pisanja in situosti.

Točen zastopnik bo pravočasno obiskal vsakega naročnika v svojem področju, skolektal naročnino ter nas obvestil o spremembi naslovov. Povsod pa seveda to ni mogoče. Po večjih naselbinah, kot so naprimer Cleveland, Chicago, Little Falls, Gowanda itd., nekateri naročniki pridejo sami zastopniku plačati, ako jih vsled tega ali onega vzroka ne more obiskati baš tisti dan, ko jim je naročnina potekla.

Drugače je po naseljih, kjer niso naši ljudje kompaktno naseljeni. Naročnik ve, da mu je naročnina potekla (saj mu to razodenejo številke poleg naslova na listu), pa čaka in gleda, kdaj in odkod se bo prikazal zastopnik.

Ker naročnina ni poravnana, mu uprava pošlje opomin. Takrat začne stresati jezo na upravo in na zastopnika.

Ker pa naročnina le ni in ni, mu uprava list ustavi. Tedaj prikipi njegovo ogorčenje do viška. V pismu se znese nad nami, češ, da je doslej vedno redno zastopniku plačeval, ker pa zastopnika ni bilo k njemu, ni njegova krivda, če naročnina ni poravnana.

Celo taki se dobe ki nam pišejo: — Dobil sem opomin. Pošljite takoj zastopnika k meni, da mu bom plačal. Denar za naročnino imam pripravljen.

Takim in tako "natančnim" naročnikom moramo povedati, da bi jim ne bilo treba z našim posredovanjem. Izkati naj bi zadržanega zastopnika, ampak naj bi, ko so se že enkrat pripravili k pisanju, priložili naročnino in jo poslali naravnost nam. To bi bilo zanje in za nas najpraviše.

Zastopniki se že potrudijo, toda sedaj v zimskem času in slabem vremenu se ne more zahtevati od njih, da bi obiskali slehernega isti dan, ko mu naročnina poteče.

Zato naj velja za naročnike pravilo: — Če ni k vam zastopnika ob določenem času, pošljite naročnino naravnost nam.

Tako bo vse hitro urejeno — brez sitnosti, brez zamere in kar je glavno — brez nepotrebnih stroškov.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.50	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200	\$18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$14.60	Lir 500
\$12. —	Din. 500	\$88.20	Lir 1000
\$24. —	Din. 1000	\$176. —	Lir 2000
\$47.50	Din. 2000	\$352. —	Lir 4000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo se boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5. — morate poslati	\$ 5.75
\$10. —	\$10.85
\$15. —	\$16. —
\$20. —	\$21. —
\$25. —	\$26.25
\$30. —	\$31.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih. Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1. —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

336 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Vesti iz Primorja.

Kraški župnik — brez župnišča.

Iz Gorice poročajo o zanimivi razsodbi tamkajšnjega okrožnega sodišča v starem sporu zaradi župnišča v Gorjanskem Kommu. Sodbna odkriva vse senčne strani italijanskih administracijskih reform v Julijski Krajini in zamotanost upravnega sistema, ki lahko pripelje do takega absurda, da ostane župnik brez župnišča, kakor se je to te dni pripetilo g. Oblaku v Gorjanskem pri Kommu.

Zadeva ni tako enostavna in sega daleč nazaj, še v avstrijske čase. Farna občina Gorjansko je sklenila sezidati župnišče. V ta namen je pri Kreditnem zavodu najela posojilo v znesku 18,000 K, ki nja bi ga obročno odplačevala v določeni terminih. K gorjanski fari, ki spada danes upravno pod občino Komen, so tedaj pripadle vasi Klanec, Brestovica in Gorjansko. Te frakcije, ki jih je cerkveno upravljal gorjanski župnik, so se zavezale v svrhu odplačevanja skupnega dolga sorazmerne zneske in so v ta namen — na podlagi tedaj še veljavnega avstrijskega zakona — naložile svojim občanom posebno davčno doklado, ki je služila za kritje dolga. Občini Klanec in Brestovica sta svoje prispevke redno odplačevali in tudi odplačali svoj delež. Gorjansko pa se je upiralo. Položaj se je zapletel, ko se občina po novi zakonodaji ni mogla več zateči k uvedbi davčne doklade. Dolg gorjanske farne občine, ki se je do leta 1915 znižal na 7000 K — je po spremembi v italijansko valuto narasel z obrestmi na nič manj ko 18,000 lir, vas Gorjansko pa je bila med tem upravno priključena občini Kamen.

Nekega dne je Kreditni zavod svojo terjatev vložil. Gorško okrožno sodišče je najprej obsodilo na solidarno plačilo dolga tako občino Komen, ki ji sedaj pripada tudi Gorjansko, kakor bivšo gorjansko farno, katere predstavnik je župnik Oblak. Komenska občina pa se je tej obsodbi uprla in tržaško prizivno sodišče je prizivu ugodilo. Razveljavilo je prvo sodbo in odredilo — sodno prodajo župnišča. Družbenemu postojanju pa se je sedaj upravičeno uprl župnik, ki je zaman zatrjeval, da se tiče dolg administrativne oblasti. Gorško okrožno sodišče, ki je razsodilo v družbenem postojanju, je župnikovo ugovor zavrnilo in določilo dražbo župnišča na dan 6. decembra.

Prodaja se je v resnici tudi izvršila in tako je gorjanski župnik po salomonski razsodbi

tržaškega prizivnega in gorškega okrožnega kot izvršilnega sodišča ostal — brez župnišča, ki ga je moral takoj zapustiti.

Ni to edini slučaj, ki nam kaže, do kakšnih sporov more privedi nepremišljena in prenapljena združitev naših bivših samostojnih občin v Julijski Krajini v večje administrativne edince. Združitev je iz političnih razlogov izvršil fašizem, ne da bi bil pri tem rešil raznih visečih vprašanj prejšnjih manjših občinskih samouprav. Zadeva se je povrh komplicirala še zaradi neskladnosti prejšnjih občinskih mej z mejami cerkvenih far. Ni redek slučaj v današnji Julijski Krajini, da pripadajo frakcije novih, velikih občin trem do štirim različnim faram. Fašizem se seveda za vse to ne zmeni. Gre mu le za politično-upravno unifikacijo naših krajev, ne pa za njih dejanske potrebe, kaj šele za potrebe naših ljudi.

Resen incident v tolminskih hribih.

Pred par tedni se je v vasi Čadri v tolminskih hribih pripetil incident, ki je silno razburil vso okolico. Dva karabinera, ki sta aretirala nekega nedolžnega vaščana, sta bila napadena od skupine neznanih ljudi in lahko ranjena. Napadaleci so tako rešili aretirane in se skupno z njim umaknili v bližnje gozdove. Še tisto noč so bili v Čadri aretirani vsi moške in fantje ter odgnani v Tolmin, vendar preiskava še ni dala nikakih pravih rezultatov.

O podrobnostih dogodka so objavili italijanski listi krajša poročila, iz katerih posnemamo:

V petek, 7. decembra popoldne sta se oglašila v Čadri karabinerja Viktor Mantovani in Armando Cipolla te raretirala nekega Jakoba Ruto (Butarja?). Odvedla sta ga v klenjenega po stranskih potih iz vasi doli proti Tolminu. Ko pa so okrog 18. ure prišli do nekega zidu, ki je pol kilometra oddaljen od vasi, je nekaj neznanec, ki so bili skriti za zidom, napadlo karabinerja s kamenjem. Karabinerja sta bila lažje ranjena in sprva tako presenečena, da sta aretirane ga Ruto izpustila. Zbežal jim je za ostalimi neznanci v bližnji gozd.

Ko sta se karabinerja nekoliko opomogla, sta takoj pričela zasledovati napadalece in ubežnika, vendar zaman, tako da sta se nazadnje sama ponoči vrnila v Tolmin. V Tolminu je bila takoj na nogah vsa policija, kateri so se pridružili poleg kabinjerjev tudi

obmejni miličniki in financarji. Pod vodstvom gorškega karabinjerskega kapetana Barona, ki je v ta namen še ponoči prispel iz Gorice, so organizirali obsežno preiskavo, ki so jo razširili na vse tolminske gore. V Čadri je bilo že naslednje jutro aretiranih mnogo ljudi. Listi so izrazili tudi nado, da bo dogodek v nekaj dneh do kraja pojasnjen. Poteklo pa je že nekaj dni, vendar v listih še ni nikakega poročila o rezultatih preiskave.

Fašistično časopisje

se je te dni silno razsrdilo nad nekim farnoskim novinarjem, ki je v pariškem listu "Le Figaro" začel svojo reportažo iz Srednje Evrope — v Trstu, ki da je "evropski kotiček odločilnega pomena". (Dopisnik je mislil pri tem na nemško nevarnost, ki se vedno preti Trstu). Fašistično časopisje najprej ugotavlja, da se Trst "nahaja v Italiji, in sicer v Mussolinijevi Italiji, ne pa v Srednji Evropi", potem pa pristavlja dobesedno: "Hočemo pojasniti na tem mestu, da v ta odločilni kotiček Evrope ne bodo nikdar stopile niti železnice, za pohod proti jugovzhodu oborožene noge, niti primitivni bosonožci kozje kože, do zob oboroženi za pohod proti Tiljmentu".

Nesreča.

V Budanjah na Vipavskem je nekega Bernarda Misleja konj tako močno brenil v trebuh, da je možakar, ki ima 54 let, obležal na mestu v nezvesti. Prepeljali so ga takoj v gorško bolnico, kjer je pa še istega dne umrl.

Slovenska mati pri Mussoliniju.

Med zadnjimi novostmi fašistične demografske politike je "materinski in dečji dan", ki ga hoče fašistična Italija proslaviti v znamenju čim večje plodnosti italijanske žene. Matere z največjim številom otrok iz vseh 92 italijanskih pokrajin bo na ta dan sprejel v posebni avdijenci sam Mussolini. Zanimivo je, da bo tržaško pokrajino zastopala — Slovenka Josipina Čeh iz Slavine pri Postojni, ki ima šele 37 let, a že 11 zdravih otrok, med njimi 7 fantov, kar ponovno dokazuje, da je naše kraško ljudstvo zdravo in trdnj in da je porast prebivalstva tržaške pokrajine pripisati le naši deželi, ne pa mestu.

Železniška nesreča na poreški progi.

V četrtek, 13. decembra zvečer se je nad poreško vicoalno železniško progo v bližini Grižujana zaradi poslednjih

Peter Zgaga

SKESANEC.

Čitajoč poročila o Hauptmannovem procesu, sem se spomnil slučaj, ki je pred petindvajsetimi leti vzbujal precejšnjo pozornost v mojem rojstnem kraju. Možak, o katerem govorim, ni bil Hauptmann niti po pretkanosti, niti po trdovratnosti, pa tudi okoliščine so bile povsem drugačne, da jih skoro ne kaže spravljati v sklad z zadevo, ki je zadnje tedne razdelila ameriško in svetovno javnost v dva dela: — Kriv je! Ni kriv!

Ko se jeseni dnevi tako skrajšajo, da je že skoro ob petih tema in ko naprestano lije iz oblakov, je idrijska kotlina zavita v gosto meglo, katerna

nalivov utrgal velik plaz zemlje, ki je deloma zasul baš tam mimo prihajajoči vlak ter nekaj vagonov vrget s tira, da so se prevrnili na drugo stran proge. K sreči je plaz polzel po hribu proti progi bolj polagoma in je vlak vozil z zmanjšano brzino. Le nekaj oseb je bilo lažje ranjenih. Vozovi so bili seveda hudo poškodovani. Ker je plaz zasul okrog 200 m proge, je bil promet prekinjen nekaj dni.

Dopisi.

New York City, N. Y.

Rojakom naznanjam, da me je na seji dne 4. januarja Slovenski Demokratski Klub pooblastil, naj reorganiziram to našo slovensko organizacijo. Na vse apeliram, da se skupno lotimo tega dela, ker to je važno za nas vse Slovence.

V tej naši novi domovini se brez političnega vpliva ničesar ne doseže.

Čemu so Italijani, Židje, Slovaki, Poljaki, Čehi in drugi politično organizirani? Čemu Slovenci nismo? Zato, ker smo vajeni biti hlapci drugih narodov. Torej, če nečete drugim hlapčevati, se vam nudi prilika, katere se lahko poslužite.

Vsak Slovenec je dobrodošel, pa če je državljan ali ne. Ako ni državljan, mu pomagamo dobiti državljanstvo.

Članarina je 12 centov na mesec, oziroma 50 centov za štiri mesece. Za žene in dekleta znaša pristojbina 50 centov, potem pa ne plačajo nobene članarine več.

Mi ne potrebujemo denarja, pač pa članov, da z nami sodelujejo.

Denar, ki ga skolektamo, se potroši vsak mesec za zabavo, pivo, prigizek in godbo.

Torej, Slovenci, pokažite, da nismo zadnji na svetu!

Oni, ki še niso člani, ali hočejo imeti kakšne informacije, naj pridejo osebno k meni, ali naj mi na telefonirajo.

Frank Mekine,
1055 Green Ave., Brooklyn, N. Y.
Tel. FOxcraft 9-5304.

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET

leži kakor mora na zemlji in na ljudeh. Idrijska prestopi bregove in vali s seboj drva in hlode, ki so jih drvarji pomladni in poleti nazgali ter jih zvalili na breg.

Sredi mesta, kjer je struga najširša, so bile "grablje" — dvajset čevljev visoki koli, v presledku enega čevlja navpično postavljeni drug ob drugem. "Grablje" so zadržale drva, dočim je Idrijska drvela naprej na Tolminsko.

Meglenega jesenskega jutra se je oglasila v "Gasi" harmonika. Poleg okna je sedel čevljar Plesničar in neusmiljeno raztezal svoj meh.

— Le kaj mu je? Le kaj mu je? — so se spraševali sosede. — Čudno, da ga stara ne podi delat.

On pa kar naprej, kar naprej — bumstrada, bumstrada...

Proti večeru je povedal prijateljem, da mu je žena ušla.

— Kar nekaj jo je zbudilo, pa je šla. I, pa naj gre, hudič. Se mi bodo že vsaj ušesa ohladila. Prav do Zagoda sem tekel za njo, ker sem opazil, da mi je tudi solde pobrala, pa je nisem mogel dohiteti. Zdaj je že v Zadlogu, če ni vrag v Idrijsko padel.

Od začetka ni nihče dajal njegovim besedam posebnega pomena, ker pa žene le ni bilo, so začeli govoriti to in ono. Saj veste, kako je po majhnih krajih. Človek niti kihni ne sme.

Neki rudar, ki je šel zvečer iz Podrteje na šit, je pravil, da je slišal od vode krik: — Ježeš! Marija! — Zatem pa zloben krehot. — Drugi so pa še kaj drugega videli in slišali.

Medtem so vode naraščale, in ob "grabljah" se je nagromadilo drv, deset čevljev visoko. Ko je voda upadla, je padel sneg in ležal skoro do Velikonoči.

Po Velikonoči so začeli odvažati drva. Med dračjem, listjem in suhljadjo so našli preč perelo truplo Plesničarjeve žene.

Plesničarja so aretirali. V Ljubljani se je vršila obravnavo. Državo je zastopal Trenza, obtožena pa odvotnik Krisper.

Nad šestdeset prič je šlo pričat iz Idrije v Ljubljano. Nekateri zanj, nekatere proti njemu. Pet dni se je vlekla obravnavo. Ves čas se je Plesničar smehljaj in s smehom prepirčeval porotnike o svoji nedolžnosti.

Med govorom državnega pravdnika Trezna se mu je pa kar naenkrat zresnilo lice. Zagovornik Krisper je uveril porotnike o njegovi nedolžnosti. Porotniki so ga po kratkem posvetovanju proglasili za nedolžnega.

Sodnik je prečital oprostilno razsodbo. Zagovornik in državni pravdnik sta pospravljala svoje akte, oproščena so vabili prijatelji k "Tišlerju" na dobro večerjo.

Toda Plesničar se ni ganil. Nepremično je stal ko kip ter buljil predse. Le ustnice so mu drgetale.

Naenkrat pa vzklikne: — Stojte! Z gospodom državnim pravdnikom bi rad govoril.

Sodniki so se spogledali in sedli. Plesničar in državni pravdnik sta stopila v sosednjo sobo. Po petih minutah sta se vrnila. Državni pravdnik je bil smrtno blede, Plesničar pa vder kot človek, ki se mu je odvalil težak kamen od srca.

V dvorani je zavladala smrt na tišino, ko je državni pravdnik zamolklo spregovoril: — Janez Plesničar mi je ravnokar priznal, da je pahnil svojo ženo v vodo.

Obsojen je bil na dvajset let ječe. Tega dogodka sem se spomnil, premišljuječ o tistih lepih časih, ko je bilo mogoče celo med zločinci najti poštenjaka.

KRVAVA SODBA V RUSIJI

Na umor Kirova, pomočnika in desne roke diktatorja Stalina je sovjetska oblast odgovorila s krvavim pokoljem več kot sto ljudi, ki so nedvomno po velikem delu nedolžni. S tem so boljševiki zopet enkrat dokazali, da njihova vladavina še ni toliko utrjena, da bi ves slučaj lahko izročili v pretres nepristranskemu sodišču, ki naj dožene krivdo posameznih udeležencev zarote in po veličini krivde tudi odmeri zasluženo kazen. Namesto tega je sovjetska oblast postopala sumarično in dala ustreliti kar 104 osebe, ne da bi se uverila, v koliko so posamezni res sodelovali pri umoru Kirova. Posegla je tedaj daleč nazaj v prva leta komunistične strahovlade in zopet posegla po orožju, ki bo še dolgo metalo črno senco na prve dneve sovjetske revolucije. Poslužila se je množstvenega terorja, še preden je bilo količjak dokazano, da gre tudi za množestveno zaroto proti državni oblasti.

Vsa stvar je do danes še zavita v meglo, kajti uradna obvestila iz Moskve so skopa in nejasna in se je verzija o zaroti nekdanje opozicije pojavila šele prav zadnji čas. V koliko je verjetna, je še veliko vprašanje, saj se obenem z njo čujejo tudi glasovi, kakor bi bila v zadevo vmešana tudi inozemska emigracija. Ostali svet pa ima še dovolj izkustva, da z izvestno dozo skepse presoja moskovske uradne izjave, ki so vse prej nego nedvoumne. Po večini so celo tako postavljene, da dopuščajo naravnost nasprotujoče si slutnje. Vse kaže, da je mogotcem v Kremlju manj do tega, da bi javnost vedela, v čem je stvar, pač pa si prizadevajo, da bi z uradno nejasnostjo udarili čim več nasprotnikov režima. Le na ta način se da razumeti, da se z uradne strani trsi mržnja tako proti emigraciji kakor proti nekdanji opoziciji.

Po zadnjih vestih iz Moskve bi se pa vendarle dalo sklepati z dovoljno gotovostjo, da gre za opozicijsko zaroto pod vodstvom nekdanjih prvakov komunizma Zinovjeva in Kameneva. Preden pa si je oblast upala nad oba nekdanja prvaka, je dala v sumaričnem postopku postreliti že celo množico oseb, ki so v gibanju imeli večinoma podrejen značaj. Zinovjev in Kamenev sta bila samo izključena iz stranke; za oba izključitev ni nič novega, saj sta bila že parkrat v nemilosti, pa sta se po daljšem ali krajšem pregnanstvu zopet skesano vrnila na edino zveličavno uradno linijo.

V tem pogledu se boljševiki veljaki bistveno ločijo od vodilnih osebnosti francoske revolucije. Zapad namreč silno rad išče analogij med ruskim in francoskim prevratom, pričakuje, da se bodo v Rusiji prilike uredile, brž ko bo nastopil trenutek, o katerem se

bo lahko reklo: revolucija požira svoje otroke. Te analogije s francosko revolucijo na Ruskem ni opaziti. Zdi se celo da se moskovski mogotci ogibajo tega, da bi kakega bivšega voditelja obsodili na smrt. Pred leti je bil svet prič o ogromnega padca Trockega. Može je bil pregnan v Srednjo Azijo, ves ruski tisk je z brezprimerno ironijo dajal v nič njegove zasluge, končno pa so mu dovolili, da je zapustil državo; po njegovi glavi ni segel nihče. Račune so plačali pristaši podrejenega pomena, le da ne v taki množici in tako krvavo, kakor v primeru zarote Zinovjeva in Kameneva. Ta kruti način brezobzirnega terorja je morda bolj učinkovit, kakor je bil način francoskih revolucionarjev, ki so sekali glave v prvi vrsti voditeljem.

Mogotci v Kremlju nočejo ustvarjati mučnikov opozicijske ideje, marveč veliko rajši uničujejo pristaše, da bi si v bodoče vsakdo temeljito premislil, preden se bo zavzel za kako novotarijo, naperjeno proti režimu. Boljševiški način je morda učinkovitejši, zahteva pa množine nedolžnih žrtv in je v tem pogledu nad vse nečloveški. Res, da sedanji moskovski obračun po številu žrtv ne dosega letošnjega pokolja v Nemčiji, ali v njem je videti sistem, ki hoče napraviti množestveni teror za stalno institucijo sovjetskega pravosodja, medtem ko so slični izbruhi drugod le trenutna mera prevelike strogosti.

Pri vsem tem pa je svetovni javnosti popolnoma skrito, kaj sta zagrešila Zinovjev, ki je že obsojen na pregnanstvo, in Kamenev, zoper katerega še teče preiskava. Tudi ne vemo, katera skupina v stranki je zahtevala zrušitev obeh. Ko je bila uvedena gonja zopet Trockega ji je stal na čelu Buharin, takoj po porazu Trockega je prišla vrsta na Buharina in njegove tovariše. Ti so se zdeli Stalinu tako opasni, ko so pokazali svojo silo v borbi z opozicijo, da se Buharin do danes vključ opetovnim izjavam kesanja ni mogel povzpeti na nekdanjo višino. To pot ni nobenega besednega boja, zato pa tem kruteje opravlja svoj posel rabljeva puška. Sodeč po tej podrobnosti to pot menda res ne gre za razliko v ideoloških pogledih na posamezna temeljna vprašanja državne uredbe, marveč za zaroto proti nositeljem režima, proti vladajočim mogotcem.

Le na ta način se da pojasniti izjemne strogosti napram soudeležencem zarote, o kateri pa bo svetovna in ruska javnost gotovo še dolgo na nejasnem tako glede nje resničnega obsega, kakor glede ciljev, ki jih je zarota zasledovala. Vsekakor pa je krvavo obračunavanje močno pokolebalo ugled Rusije, ki se je bil komaj začel nekoliko popravljati.

ODJEMALCEM ELEKTRIČNE SLUŽBE

V New York City

Sledeče pismo je bilo včeraj poslano
Honorable Fiorello H. LaGuardia,
županu mesta New York

10. januarja 1935

Honorable Fiorello H. LaGuardia,
župan mesta New York,
City Hall, New York City.

Moj dragi gospod župan:

Dne 30. decembra so družbe Consolidated Gas Company skupine v New York City in Westchester County predlagale, da sprejmejo washingtonski načrt za progresivno znižanje cen, ki bi temeljilo na večji uporabi in znižanih cenah Zagotovili smo, da se z vso vsmemo takoj lotim tega dela.

8. januarja smo se posvetovali z glavnim odvetnikom Združenih Zakonodajnih Odborov, da bi Preiskal Javne Potrebščine glede potrebne zakonodaje. Dne 9. januarja so se zglasile družbe pred Public Service Komisijo ter prosile naj se odgode zaslišanja glede obdobja predlagane davčne zakonodaje, da se lahko uspešno na vsej črti nadaljuje delo po washingtonskem načrtu. Komisija je zaslišanja za dva tedna odgodila.

Kot prihodnji korak moramo sedaj določiti, kakšne pristojbine naj plača mesto New York za električno službo, ki bo porabljena v letu 1935 za cestne in prometne svetilke, za javna poslopja, ognjegaške sesalke in drugo službo, ki je običajno določena z letnimi kontrakti. Pogodbe glede cen za to službo so ugasnile 31. decembra 1934.

Uspeh washingtonskega načrta za znižanje cen

pri splošni uporabi elektrike je odvisen od tega, da se vzdrži sedanjo množino in se jo z večjo porabo poveča. Ako odpade del električne službe, ki je dana sedaj mestu na razpolago, bi ostal neuporabljen velik del naprav in elektrarn, ki služijo preskrbovanju mesta. Nepotrebna podvojitve poslopij in elektrarn bi padla na rame davkoplačevalcev. Možnost družbe, da bi znižale cene za splošnost, bi bila vsled tega resno prizadeta.

V namenu, da naše cene za mesto takoj določimo ter razčistimo položaj za takojšen sprejem washingtonskega načrta glede znižanja cen, predlagam, naj se zadevo glede cen razsodiščno določi. Če ste s tem zadovoljni, predlagamo, da imenujete za mesto razsodnika; mi bomo imenovali enega za družbe; ako se oba ne moreta sporazumeti, glede tretjega in nepristranskega razsodnika naj ga imenuje predsedujoči sodniške apelacijskega oddelka najvišjega sodišča za prvi okraj. Cene, ki jih bodo določili razsodniki, bomo predložili mestu kot temeljne ponudbe. Te ponudbe naj mesto sprejme za leto 1935.

Z ozirom na Vaše zanimanje v zadevi naših cen in naše službe za splošnost, bi se radi z vami posvetovali ter sklenili pogodbo za točno razsodiščno odločitev glede cen za 1935. Prosimo Vas za sodelovanje.

S spoštovanjem

Floyd L. Carlisle

Za Električne družbe Consolidated Gas Company Skupine v New York City

ZAMAN OBLEGANA TRDNJAVA

Pred kratkim je angleška admiraliteta dirigirala svoje kitajsko brodovje v Singapor, da preizkusi svoje ondotne utrdbe ter spozna z napadom na mesto, kako bi se dala trdnjava braniti v primeru sovražnega napada. Ladje so imele nalog izvršiti napad ponoči v temi ter izkreati oddelke vojaštva na suhem. To se jim ni posrečilo. Proti formaciji vojnih ladij so nastopili hidroplani in bombna letala, ki so napad popolnoma zavrnili. Toda obramba je morala doprinesti nekaj težkih žrtv. Pri povratku letal v domačo lopo sta dve bombni letali treščili iz višine in se razbili. Prvi aeroplan je padel v morje, drugi se je razbil na čereh nekega malega otočiča, ki spada k trdnjavske mu oporišču.

Ko so bili v trdnjavi obveščeni o nesreči, so poslali ponesrečencem na pomoč dva torpedna rušilca. S pomočjo zarometov so našli eno izmed letal,

toda rešiti so utegnili samo moštvo. Trup letala se je kmalu nato pogreznil pod vodo.

Vojaški in pomorski strokovnjaki so z izidom pomorskih manevrov popolnoma zadovoljni in pravijo, da je angleška oborožena sila popolnoma dokazala svojo premoč nad katerikoli sovražnikom. Niti mornarici, ki je napadla Singapor ponoči in v megli, se ni posrečilo zavzeti postojank. Hidroplani in bombna letala z akcijskim radijem 100 milj na odprtem morju so se pri tem izkazala za dragocena obrambna sredstva. Izkrcanje sovražnih čast na singaporskem ozemlju je popolnoma izključeno. Kdor bi hotel riskirati takšen poskus, bi moral računati z ogromnimi človeškimi in materialnimi žrtvami.

Varožite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik z združenih držav.

LETALSTVO V SOVJETSKI UNIJI

je izredno dobro razvito. Na sliki vidite skupino mladih ruskih letalcev, ki se bodo iz velike višine spustili s pomočjo padal na zemljo.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vred naša dolgoletna skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, badiši prošnje za povratni dovoljenje, poštne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do esdnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in enostavljamo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

NEKDANJE BIVALIŠČE RUSKIH CARJEV

Carsko selo, je preurejeno v letovišče, komor pošilja ruska vlada bolehnih delavcev.

SPRETNE SLEPARIJE V LONDONU

V naših časih, ko tako cveto pustolovščine in sleparije, bi bilo res čudno, če bi ne bil nihče trgovsko izkoristili svatbe angleškega princeza Jurija z grško princezo Marino. V Londonu so bili res te dni opeharjeni bogati ljudje, prišedši iz angleških kolonij na pričevo svatbo. Prizadeti so sicer iz družabnih ozirov molčali in tako policija šele zdaj diskretno preiskuje zadevo.

V času, ko so se bogati Američani in angleški kolonisti zbirali v Londonu, je izšel v nekem velikem londonskem listu oglas: "Dama iz visoke družbe seznanila mlado Američanko ali Angležinjo iz Kanade ali Avstralije z londonsko gospodo in ji odpre vrata v najvišje kroge."

Pod najvišjimi krogi je bila mišljena recepcija na dvoru, ki je tudi za milijonarjevo hčerko enako nedostopna, kakor tradicionalno zaprta družba angl. aristokracije. Vsak oče, ki je prispel s svojo hčerko v London, je bil pripravljen žrtvovati nekaj tisoč funtov, da bi prišla njegova hči v visoko aristokratsko krogo. Zato ni čuda, da je dobivala dama na oglas neštete ponudbe.

Bila je ločena grofica X, čije mož je doživel bankrot. Previdno je sprejemala za svoje posredovanje denar, toda vsako bogato dekle ali dama, ki je hotela priti na dvor, si je morala začasno urediti dom v Londonu, da se je vživela v nove

Kača z dvema glavama.

Kmet Radomir Matovič iz vasi Starovec blizu Aleksandrova je našel med razkopavanjem kamena čudno kačo z dvema glavama. Prinesel jo je lekarnarju v Aleksandrovcu, ki jo je spravil v spirat in poslal zoološkem muzeju v Beograd.

SVETILNIKI V PUŠČAVI

V enem delu puste Sahare, ki se imenuje Puščava strahu, so zaposleni trije francoski inženjerji z gradnjo prvega izmed sedmih svetilnikov, ki bodo v bodoče kazali pot skozi neskončno puščavo avtomobilistom, letalcem in karavanam. Svetilniki bodo 35 m visoki stolpi iz jekla in betona, katerim ne bodo moglo do živga niti roparske tolpe, ki često zablodijo v Saharo. Luči v svetilnikih, vidne 100 km daleč naokrog, bodo svetile dve leti brez vsakega polnjenja ali reguliranja, ker bo gorela v njih neka posebna zmes. Mnogi ljudje in živali se bodo lahko v bodoče zahvalili svetilnikom za svojo rešitev pred smrtjo od vročine in žeje.

To, kar je napravil inženjer Delaplace s svojima asistentoma, je pionirsko delo v pravem pomenu besede. Inženjerji imajo samo dva dvotonska avtomobila, ki z njima dovažajo jeklo, cement in gorivo na velike razdalje, neprestano morajo izpopolnjevati zaloge živil, orodja in lesa, zlasti si pa morajo preskrbovati vodo v neprestani nevarnosti, da jih napadejo arabski razbojniki, morajo delati vedno z orožjem v rokah. Naša naloga ni lahko, je pravil nedavno inženjer Delaplace nekemu novinarju, ki ga je prignala k njemu radovednost. Trpeti moramo žejo, strašno vročino podnevi in hudi mrzav ponoči. Ustnice imamo razpokane in jezike otekle. To ni nobena šala, toda naš trud bo poplačan z uspehom.

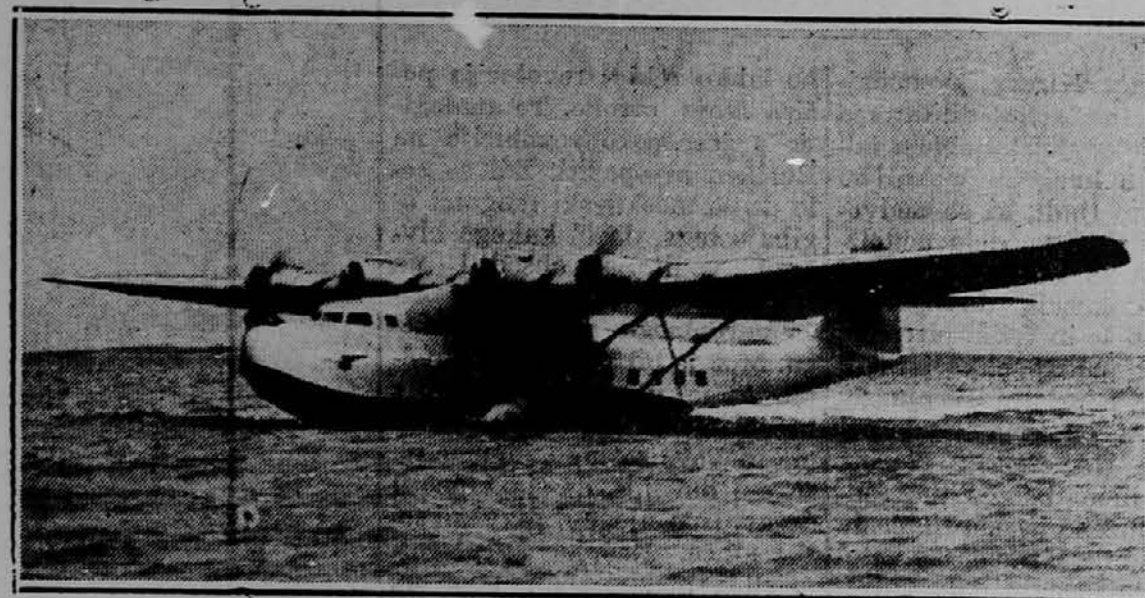
Kraj, kjer grade ogromen svetilnik, se imenuje Bencinski tank št. 5. Tam je namreč pod nadzorstvom arabskega paznika Bu Adidi spravljenega 20.000 litrov bencina in 5000 litrov olja za letalce in avtomobiliste, ki zablodijo sem. Ta paznik opravlja najsamotnejši poklic na svetu. Ves čas ne vidi nikogar, razen šoferja avtomobila, ki mu dovažajo vodo in hrano. Za svojo delo dobi iz francoskih frankov dnevno. To je za arabske razmere najsijajnejša plača in Bu Adidi postane še bogat mož, če ga ne doleti prej smrt v puščavi, kjer je v vedni nevarnosti, da ga napadejo razbojniki. Njegov prednik je plačal svoj pohlep po denarju z glavo. Prodajal je vso vodo za 30 frankov nekemu avtomobilistu, ki se je peljal mimo, sam je pa ujal, da bo do prihoda avtomobila z novimi zalogami vzdržal. Toda avtu se je pripetila v pustini nezgoda in prispel je 36 ur pozneje, kakor običajno, ta čas

je pa nesrečni paznik že umrl od žeje.

Delaplace je že izmeril in določil kraj za zgraditev stolpa. Prvi stolp se bo dvigal pri Regganu, drugi pri Aulefu, tretji blizu vrat k Tanesufu, četrti, ki ga zdaj grade, pri Bencinski stanici št. 5, peti pri Tesalitu in šesti pri Ageloku. Sedmi svetilnik bo zgrajen v Gao na Nigeru ob koncu ceste, vodeče skozi puščavo. Pozneje bo inženjer Delaplace zgradil še en svetilnik pri Taudeni, da doseže tako zvezo med Mauretanijo in Timbuktom.

Kako važni so svetilniki v puščavi ne samo za letalce in avtomobiliste, temveč tudi za Arabce in Taurege, sledi iz tega, da so obljubili Delaplacu zaščito in pomoč celo krvoločni Modri Tauregi, ko je sklical

Najnovejša orjaška letalo Panameriške Zračne Družbe, ki bo vozilo med Združenimi državami in Južno Ameriko.

zborovanje njihovih poglavarjev in razložil namen svojega dela v puščavi.

ŽID OSLEPARIL 200 ŽIDOV

Kakor znano, Angleži sedaj strogo nadzorujejo in tudi precej omejujejo naseljevanje židov v Palestini. Vendar si židje iz raznih dežel še vedno prizadevajo, da bi se naselili v Palestini. Če ne gre drugače, skušajo tja priti skrivaj. To okolnost je porabil "kako poroča danski list 'Aarhus Stiftstidende' — poljski žid Mojzes Bernstein iz Varšave. Mož je zbral kakih 200 židovskih sodelavcev in sovornikov, kateri so na vsak način hoteli priti v Palestino, kjer bi se jim, kakor so upali, boljše godilo, kakor na Poljskem. Ta poskus se je ponesrečil zaradi tega, ker žid Bernstein ni hotel nič drugega, kakor dobro zaslužiti. Po več dnevih pomorskega potovanja so se židovski izseljenci brez sredstev in vsi sestrskani zopet znašli tam, od koder so odšli.

Žid Bernstein, kateremu se je zaupalo 200 poljskih židov, je za nje najel kar celo ladjo, češ, da jih bo z njo prepeljal v Sveto deželo. Izseljenci so mu vnaprej plačali za pot in prehrano in je s tem marsikateri izdal svojo gotovino. Vsak mu je moral plačati 1000 poljskih zlotov (\$230) za osebo. Predno je bila pogodba sklenjena in znesek vplačan, je prevedni Mojzes Bernstein še vsakega opozoril, da je ta pot precej skrivnostna in nevarna, vendar če ne more jamčiti, da jih bo res mogel izkrcati v Sveti deželi. Izseljenci so, slepo zaupajoč navidez poštememu Mojzesu, plačali, kar je zahteval, in šli na najeti parnik. Ko so bili vsi na parniku, je parnik zapustil poljsko luko Gdinjno ter odplul na široko morje. Več dni so se tako nesrečni izseljenci vozili na parniku, ne da bi vedeli, kje so. Parnik pa je venomer krizaril po Vzhodnem morju, ker žid Bernstein niti mislil ni na to, da bi šel v roke angleškim stražam v Sredozemskem morju. Nekega jutra so izseljenci končno zagledali pred seboj suho zemljo. Bernstein je svoje izseljence opozoril, da morajo sedaj biti skrajno previdni. Treba se bo izkrcati na kraju, kjer ni človeških bivališč, sicer bi jih utegnile prijeti pristaniške oblasti. Res so se izkrcali na neobljudenem kraju. Ko je zadnji izseljenec stopil na suho tla, je parnik dvignil sidra in izgubil, z njim pa tudi modri žid Bernstein. Izseljenci so naložili svojo prtljago na rame in začeli korakati proti notranjosti dežele, upajoč, da bodo kmalu zagledali kako mesto Svete dežele. Kmalu so zagledali pred seboj kadeče se dimnike večje-ga mesta. Iz grl vseh 200 židov so se izvil navdani klenci, ker so bili vsi prepričani, da gle-

ZRAČNA ZVEZA Z JUŽNO AMERIKO

Huda vojna nevarnost, ki je pretela Evropi v zadnjem času, pravi madame Fraya, bo prihodnje leto odvrnjena s sijajnimi diplomatskimi uspehi. Na Kitajskem se bodo sicer streljali in bo tudi Rusija potegnjena v to reč, toda svetovnega požara ne bo. Amerika bo prva država na svetu, ki si bo presenetljivo naglo opomogla od moreče krize.

Tudi Francija bo v l. 1935 srečno premagala težave. Drugim državam se sicer še ne bo posrečilo splezati na zeleno vejo, vendar pa se bo tudi v njih izboljšal splošen položaj. Ameriški predsednik Roosevelt bo po proročanstvu madame Fraye dosegel v prihodnjem letu višek svoje popularnosti. V l. 1935 ne bodo mirovali prirodni elementi. Mnogo dežel postane žrtev viharjev in poplav, nemalo pa bo tudi nesreč, in sicer na železnicih, na morju in v zraku.

VELIKA STAVKA V N. Y.

Vseh 2800 uslužbencev pri National Biscuit Company v New Yorku je zastavkalo iz simpatije do 800 uslužbencev iste družbe v Philadelphiji. Predsednik pekovske unije William A. Galvin je rekel, da bodo do konca tedna tudi zastavkali vsi delavci iste pekarnice v Buffalo in Atlanti.

Advertise in
"Glas Naroda"

NA NEWYORŠKI POŠTI

so imeli o praznikih strahovito dela. Uprava je morala najeti dosti pomožnih delavcev in pismonoš, da je šlo vse gladko izpod rok.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

- CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Laustiza
- COLORADO:
Pueblo, Peter Cullig, A. Sattler
Walsenburg, M. J. Bayuk
- INDIANA:
Indianapolis, Louis Banich
- ILLINOIS:
Chicago, J. Bevil, J. Lukanich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
- Joliet, Mary Bambich, Joseph Hrivat
- La Salle, J. Spelich
Mascontah, Frank Augustin
North Chicago, Jože Zelenc
- KANSAS:
Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar
- MARYLAND:
Kittimiller, Fr. Vodoptec
Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)
- MICHIGAN:
Detroit, Frank Stular
- MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gonze
Ely, Jos. J. Peshel
Eveleth, Louis Gonze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatich
- MONTANA:
Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa
- NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick
- NEW YORK:
Gowanda, Karl Strnisha
Little Falls, Frank Masle
- OHIO:
Barberton, Frank Troha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slavick
Girard, Anton Ngolo
Lorain, Louis Balant, John Kunaš
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj
- OREGON:
Oregon City, Ore., J. Koblar
- PENNSYLVANIA:
Ambridge, Frank Jakš
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okora
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Jeannstown, John Polantz
Krayn, Ant. Tauzelj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Zust
Pittsburgh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan
- WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, Frank Skok
Sheboygan, Joseph Kakež
- WYOMING:
Rock Springs, Louis Taucher
Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izra potrdilo za svojo, katere je prejel. Zastopnike roje kom tople priporočamo.

UPREVA "GLAS NARODA"

PETNAJST PREMOKARJEV JE NAŠLO SMRT

ko je eksplodiral kotel na lokomotivi pri Powellton, W. Va. Premogarji so se vozili z vlakom na delo. Usmrčena stabila tudi strojevodja in kurjač.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KANADSKA POLICIJA IN DUHOBORCI

Konec 19. stoletja se je naselila v Britanski Kolumbiji v Kanadi truma ruskih duhoborcev. Ta ločina je bila nastala sredi 18. stoletja v Harkovu in so jo oblasti iz zelo umljivih razlogov ostro preganjale. — Potomeci teh duhoborcev so prizadevali tudi kanadskim oblastem dolgo vrsto let neverjetne nepravilike, dokler jih slednjiče niso obvladale.

Duhoborci menijo, da so "izvoljeno božjo ljudstvo" in se zato ne menijo za kakršnekoli državne zakone in običaje drugega prebivalstva. Zanje veljajo le "razodetja", ki jih dobivajo njihovi voditelji iz nebes. Sicer so pa zelo delavni, žive pa spartansko preprosto. Ne uživajo nobenega mesa, kajti po njihovem prepričanju se nobene živali ne sme usmrtiti, ne zaradi mesa ne zaradi kože; to bi bil umor. Se več: njihovi pojmi o poštenju se sploh raztezajo tudi na živali in po njihovem mišljenju je zločin, če ljudje "kradejo" kokošim jajca, kravam mleko in ovcam volno. Enako pragašajo za ljudjevo početje, da ljudje "zapirajo" konje in vola in jih slijo k delu. Namesto živali pregajo duhoborci v plug svoje žene.

Za vsa ta čudstva duhoborcev se izprva ni nihče brigal, ker so živeli sami med seboj. Ko se je pa z leti naselilo v pokrajini vedno več drugih pripadnikov belega plemena in so nastajala mesta, so se za oblasti začele z njimi težave. Duhoborci niso hoteli pošiljati svojih otrok v šolo ne plačevati davkov, dasi se imeli v posesti najplodnejše predele.

Kanadske oblasti so se zavdale, s kakšno vrsto ljudi so imele opraviti in so bile izprva skrajno prizanesljive. Obrnile so se na voditelje in jim svetovale, naj se obrnejo na svoje "višje vire" za nova razodetja. Ki bodo bolj soglašala s kanadskimi postavami. Toda našle so popolnoma gluha ušesa. Izkušiti so morale grenko resnico, da je fanatična sekta težavnejša kakor vsi Indijanci in Eskimi Kanade skupaj.

Začeli so duhoborske otroke siloma sprejati v šolo, a koristni ni bilo, ker se otroci niso hoteli ničesar učiti, in če so jih tepli, je bilo tudi to bob v ste. Ko je nato neke noči pogorelo več šol, je policija slednjič izgubila potrpljenje in vse voditelje zaprla.

Zdaj šele se je začela prava nadloga. Naslednjega dne je prikorakalo v mesto krdele več sto krepkih duhoborck, postavilo pred ječo in enoglasno zahtevalo, naj njihove moze izpuste. Oblast je to zahtevo seve odbila, nakar so se nore ženske vpričo vseh ljudi do nagega slekle ter začele med divjimi tuljenjem plesati. Krepki kanadski policaji, ki so skušali blazneče ženske prepoditi, so morali kot premaganci, vsi raztrgani in opraskani zapustiti bojišče. Ti odurni nastopi duhoborck so se poslej ponavljali dolgo vrsto let vsakokrat, kadar je skušala oblast prisiliti duhoborce do spoštovanja zakonov.

Slednjič je bila javna nejevolja tolika, da je morala začeti policija rabiti proti duhoborcem biče. Ker je pa uporabljala to orožje zelo miho, ni ničesar opravila. Tedaj je nastopilo proti trapastim ženskam prebivalstvo samo in jih obmetavalo z gnilimi jajci in polivalo s petrolejem, oljnatimi barvami, firnežem. Pa vse zastoj! Zdaj je poslala oblast proti demonstrantinjam šest tovornih avtomobilov, ki so se tesno vstrie pomikali proti ženskam. Te so sprva osupnile, a se takoj nato opogumile in se v strujenih vrstah postavile proti tovornikom. Težka kolesa so škripala, razdalja se je vsak hip zmanjševala, dokler se železo ni dotaknilo kože... Tedaj so ženske zatulile, da je prodiralo skozi mozeg in kosti — a umaknile se niso. In zopet je podlegla oblast, ki se je hotela za vsako ceno ogniti vsaki resnični sili.

Tako so se kanadske oblasti leta in leta ubijale z duhoborci, ne da bi bile dosegle najmanjši uspeh. Tedaj je napočil čas ljudskega štetja. Jaso je bilo, da mu bodo hoteli duhoborci izogniti in da bo prišla v mesto, če jih bodo hoteli siliti, običajna ženska parada. Policijski oddelki so odšli proti duhoborski naselbini in res zadeli na polju na zbor žensk. Komaj so jih te ugledale, so takoj začele s sebe metati obleke in nobena povelja niso ničesar zalegla.

Zdaj je polovica policijskega moštva začela na duhoborke iz brizgalk sipati olje, ki povzroča na koži srbež. Duhoborske amaeconke so odgovorile z glasnim grohotom. Ko pa so bile vse ženske do dobrih oblite

z oljem, je nastopila druga polovica moštva, ki je nosila velike vreče in gumijaste rokavice. Iz vreče so začeli sipati na ženske neki prah, ki je po tolikih letih povzročil čudež, da so se duhoborke vdale.

Nekaj minut so se ženske še grohotale. Tedaj pa je začelo delovati olje. Ženske so se začele praskati, s tem so pa spravile v kožo prah — na drobno zmleto konjsko žimo. Zdaj je postala srbečica tako neznozna, da so se začele ženske valjati po tleh in tuliti. Videlo se je, kako bi bile hotele imeti sto rok, da bi se bile mogle po vsem telesu istočasno praskati. Čez pol ure so bile tako voljne, da so na grožnjo policije, da pošlje nanje ponovno srbečega dežja, ako se takoj ne oblečejo, takoj ubogale in tulče tekale domov. Vsa prigrvarjanja voditeljev, ki so jih skušali znova nagnati proti policiji, so bila zaman.

Zdaj so se vdali slednjič tudi voditelji in prejeli "od zgoraj" nova razodetja take vrste, da je bilo pobotanje z oblasti mogoče. S tem je bilo konec duhoborskih ženskih parad.

Poslej so naselili duhoborce na posebnem otoku pred Vancouverjem, kjer žive čisto sami zase kakor v koncentracijskem taboru.

Iz Jugoslavije.

Usodepolno kuhanje žganja.

Več kmečkih družin iz vasi okrog Kuršumlije se je zastrupilo z žganjem, kuhanim v kotlu, ki je imel s svinčcem zalito dno. Nagla zdravniška pomoč je 20 ljudi rešila smrti, nekaj pa jih je vendarle umrlo zaradi zastrupljenja. Smrtonosni kotel je bil last kmeta Simića iz Višesolja. Najprej je kmet Simić v nesrečnem kotlu kahal žganje sam, potem pa so si kotel izposodili njegovi sosede. Prvi primeri zastrupljenja so se pojavili v neki hiši, kjer so pili vsi člani rodbine še toplo žganje, ki je teklo iz kotla.

Se en član Štangljeve tolpe prijet.

Zagrebski policiji je padel v pest nevarni vlomilec Anton Zabkar, član vlomilske tolpe znanega Josipa Štanglje, ki je bil pred dobrim mesecem aretiran pri nas. Z njem vred sta bila aretirana tudi Janez Mer-

Lahko in tečno prebavo Omogoča pravo zdravilo

Močna prebava je slaba stvar, ker vam jemlje moč. Zdravilo v tekočini dosti lažje deluje kot pa v tabletah in pila. 45 let je bilo

TRINERJEVO GRENKO VINO

popularno po vseh Zdrženih državah, zato ker izobno deluje. Zaprtje in slične nerednosti želodca, kakor slab tek, neprebravljene hrane, napihnjenost, glavobol, nespečnost, nervoznost in splošna oslabeleost, vse to se gotovo in hitro odpravi s Trinerjevim Grenkim Vinom. Jemljite ga v malih dozah. Jos. Triner Corp., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

var in Anton Žabkar, vendar je slednji pobegnil. Kljub temu, da je bila izdana za njim tiralice in so ga iskale vse orožniške postaje v deželi, je bil Žabkar vendar toliko predrzen, da je prišel v Novo mesto, kjer je sedel v kavarno. Slučajno pa je v isto kavarno zašel neki orožniški narednik, ki je Žabkarja spoznal in mu napovedal aretacijo. Žabkarja bodo prepeljali v Zagreb.

Strupena ljubavna pijača.

24-letni kmet Marko Čatrnja iz vasi Miljevci pri Karlovcu je zelo rad hodil v mesto, kjer je navadno ostal kar čez noč. Ko je to izostajanje postajalo zmerom pogostnejše, je njegova mlada žena Barica pričela nekaj sumiti. Sumnja je bila še večja, ko se je Barica zaupala ciganki Mari. Ta je brez ovinkov povedala Barici, da je njen mož našel v mestu lepo žensko, ki ga je ujela v svoje mreže. Ni pa se prepoznalo, je dejala zvitka ciganka, kajti poznal čarobno pijačo, ki ti bo vrnila moža. Barica je ciganki to verjela, nakar ji je ciganka za 30 jaje in 100 Din v gotovini pripravila ljubavno pijačo. Barica je to pijačo pomešala med čaj brez njegove vednosti. Marko je nič hudega slutel izpil čaj in legel spat. Takoj nato pa so ga pograbilili krči, da ni ga morali prepeljati v bolnišnico, kjer so zdravniki ugotovili hudo zastrupljenje. Ciganko Maro so zaprli.

Obsojeni orožniški podnarednik.

V Zagrebu se je pred vojaškim sodiščem te dni vršila razprava proti orožniškemu podnaredniku Antonu Povhu iz Sevnice v Sloveniji. Povh je bil obtožen, da je dne 2. oktobra 1933 ob 2 ponoči v Zlataru streljal na kmeta Karla Orsaga in Toma Dupliča, ki sta ga napadla. S strelji iz službenega revolverja ju je pogodil tako nesrečno, da sta oba umrla za ranami. Vojnoizdatni tožilec je zahteval zanj smrtno kazen, sodišče pa ga je obsodilo na 11 mesecev zapora ter da plača materi ubitega Orsaga 5000 Din, materi Dupliča pa 4660

Tel.: STUYvesant 9-6440

Dr. D. S. DIBICH

ZDRAVNIK

Ordinira: poned., tor., četrt. in petek od 10-12 op. in od 6-8 zvečer. Sob.: od 1-3 pop., od 6-8 zv. Ob sredah po dogovoru. 45 EAST 9th STREET NEW YORK CITY

BLAZNIKOVE Prati

za leto 1935
IMAMO V ZALOGI
Cena 25c
s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

255

— Da ga greš iskat?... Nikoli ne bom dovolila, da bi me zapustil v takem trenutku.

Mlada žena se ni mogla več premagovati.

Prijela je svojega moža za roko in vzklila: — Naj se zgodi karkoli, otsati morava skupaj. Če nama preti nevarnost, naj naju zadene oba. Če greš iskat Indijance, pojdem s teboj.

— Počakajva še, — je dejal poročnik; — sicer je pa najbrž najina nestrpnost kriva, da nama roje po glavi take misli. Poleg tega je nam Indijaneec naročil, naj se nikamor ne ganeva, pa naj bi slišala karkoli. Morda bi bilo nevarno hoditi kar tja ven dan v to prerijo. Če se klatio po okolici Siouxi, bi ju opozorila nase...

— Najpametnejše bo počakati, da se Indijaneec vrne. Morda je pa njegova odsotnost dobro znamenje.

Tisti hip se je mladima zakoncema zazdelo, da se je trava v daljavi nekam čudno zamajala.

Nehote sta utihnili. Z drhtečo roko je prijala Marjana svojega moža za roko. Zdelo se je, da njen pogled vprašuje:

— Si slišal?

Obstala sta nepremično in napeto poslušala, da bi slišala tudi najmanjši šum.

Obema se je zdelo, da vidita v travi plazeče se Siuoxe s tomahawki v rokah in divjimi izrazi krvoželjnosti na obrazih.

Prvi trenutki te negotovosti so se zdeli obema neskončno dolgi. Potem je našel poročnik kot utrjen vojak vso svojo hladnokrvnost in odločnost. Zlasti misel, da bo moral braniti več nego lastno življenje, ga je utrdila in opogumila.

V tem kritičnem trenutku se je ozrl nežno na njo, ki naj bi delila z njim strašno usodo.

Marjana je razumela ta pogled. Razumela je, kaj se godi v poročnikovi duši, polni zlatih slutenj.

Kar se je prikazala nad travo Indijanečeva glava. In še predno si je poročnik opomogel od presenečenja, je planil Indijaneec na sredlo poseke.

Poročnik je zadržal vzklil novega presenečenja in radosti. Bil je njun vodnik s svojimi vedno enakim smehljajem, ki je tak vztrajal Marjano.

— Papay se je zakasnil, ker je hotel ostati moč beseda in odstraniti vse nevarnosti, — je dejal.

Pokazal je z roko tja odkoder je bil prišel, in pripomnil:

— Takoj krenemo zopet na pot. Siouxi tamle odhajajo, da dohite Angleže. Zdaj nam ne bo več pretela nevarnost.

D'Ouvelles in Marjana sta zopet zajahala konje. Indijaneec je prijel njuna konja za azlo in je potegnil za seboj v gosto travo. Trava je bila tako visoka, da sta glavi jezdecev komaj videli iz nje. Prerija je bila mirna; pod tihim nebosklonom podobna mirnemu morju.

In vendar ali pa baš zato sta čutila oba popotnika neizrečeno grozo in strah. Mir in tišina nepremičnost pustinje in njena neizmernost, vse to je težilo njuni sri in njune misli.

Poročnik je pa vendar premagal to čudno grozo. Toda Marjana si je zaman prizadevala pregnati občutek strahu.

Tako so potovali po stepi korak za korakom, ne da bi se zgodilo kaj novega.

Končno je postal poročnik zopet dobre volje. Govoril je čedalje živahneje. Najprej je govoril o čudnih krajinah, ki jih je videl prvič v življenju, o čudnem načinu potovanja in o čudnih ljudeh, potem pa o Franciji, o povratku v domovino in o skupnem življenju.

Ko je govoril o povratku v domovino, ki se ga je prej tako veselila, je Marjana samo otožno gledala svojega moža. Zdel se ji je težek, ta povratek, zelo težak, da celo nemogoč. Kako nevarnosti, koliko ovir, težav in trpljenja bosta morala premagati, predno se bosta mogla vrniti, če se sploh kdaj vlneta.

Potem je govoril poročnik o Washingtonu in o Lafayetteu, o njunih slavnih činih, požrtvovalnosti, junaštvu in plemeniti neustrašenosti, o bitkah, ki so čakale navdušene francozke dobrovoljce ter o časti in slavi, ki jim bo nagradila.

Tedaj je pa prevzelo poročnikovo navdušenje tudi Marjano. Občudovanje njegove hrabrosti

in ponos pri misli, da bo njen mož deležen vsega tega, sta ji za hip pregnala ves strah.

Toda kmalu jo je začelo znova skrbeti, kaj bo. Pomislila je, da bo morala ostati sama nekje v Virginiji, njen mož bo pa na bojišču v neprestani smrtni nevarnosti. Pomislila je, da cele tedne, a morda tudi cele mesece ne bo nobenih vesti o njem.

Morda ga angleški vojaki v vitki ujamejo, morda bo preživljal težke dni v angleški trdnjavi, ona pa ne bo niti slutila, kje je in kaj se njim godi.

Kaj pa če pride v roke divjim Indijaneem ali če pade na bojišču? Marjana se je bala te misli, toda pregnati jih ni mogla.

Kaj če bi njen mož v vrtincu in vihri krvave vojne utonil in bi nikoli ne zvedela, kaj se je zgodilo z njim?

In temne slutnje so se vedno bolj oglašale v nji. Vsak nov korak skozi tiho, neprodorno in zlovesčo stepe jo je prinašal novo bojazen, nov strah, novo zlo slutnjo.

Vse to se je povečevalo, ko je nastopila noč.

Čim se je njun vodnik nenadoma ustavil ali ozrl v stran, je Marjana že videla v duhu pretečo nevarnost. In v takih trenutkih je vedno nehote tiho poklicala moža, da bi bil blizu nje in da bi jo pomiril.

V takih trenutkih nepremagljive groze se ji je zdelo, da ne bo več slišala odgovora ljubljene moža. Šele njegov glas jo je vedno nekoliko pomiril in ji pregnal mračne misli.

Potem so se morali ustaviti, ker so bili konji utrujeni, in Marjana se je morala boriti s spancem.

In ko je za hip zadremala, je videla v sanjah strahotne prizore. Prebudila se je s krikom groze...

Papay je le malo govoril s popotnikom. In vedno, kadar ga je poročnik vprašal, kje so, se je Indijaneec zadovoljil z odgovorom:

— Kmalu bomo v Virginiji.

In poročnik je z nežnimi besedami miril Marjano. In tako so minevali dnevi...

Kljub temu sta pa dve stvari silno presenečali mlado ženo. Prvič, da še niso bili opazili nobenih sledov vojaških čet, namenjenih v Virginijo, in drugič, da ni bilo nikjer nobenega znaka bližajočih se bitk.

In to je povedala tudi svojemu možu, ko so se zopet ustavili, kar so storili navadno v mraku.

Poročnik je priznal, da ima prav; ker pa ni hotel svoje žene še bolj zastrašiti, je dejal mirno samo:

— O tem se pomenim z vodnikom.

Toda Indijaneec je vedel že vse, o čemer sta mlada zakonca govorila, ker je prisluškoval i njunemu pogovoru v grmu za njunim hrbtom, kamor se je bil skrivaj splazil.

To je storil na vsakem počivališču. Najprej je odšel pod pretvezo, da mora preiskati okolice, potem se je pa skrivaj vrnil, da bi mogel opazovati popotnika.

Tako je dobro vedel, da je Marjana glavna strahotnica, ki mora budno paziti na njo.

Poročnika se po njegovem mnenju ni bilo treba bati, kajti njegova neustrašenost je izključevala vsako verjetnost prevdarnosti in previdnosti.

Vedel je, da bi ne bil poročnik ničesar opazil, da ga ni opozorila Marjana.

(Dalje prihodnjic.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

ki je obtožen, da je odvedel in usmrtil Lindberghovega otroka, se vrši v malem mestu Flemington v državi New Jersey. Levo na sliki je sodnijsko poslopje.

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1935? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

67

Žorž pozabi odgovoriti, kajti opazil je, da se Vrona pre-
riva skozi ljudi, ki so stali na vrtu.

— Duša! — zakliče Žorž. — Tukaj sem že!

Vsled razburjenja se Vrona trese po vseh udih.

— Žorž, Žorž, — jeclja, medtem ko se otroka oprimeta
njenege predpasnika. — Kako se mi smili ta žena, ti ne mo-
rem povedati. Rada bi ostala čez noč pri njej. Z ledeno mrzlo
roko me je nežno pobožala po licu in kimala z glavo. In rekla
ni niti besede. — In Vrona prične jokati.

Otrokoma se zdi to čudno: da se kdo pri ženitovanju jo-
ka. Ksandi pa najde odgovor na to zagonetko.

— Kaj ne, Vrona, jokaš, ker moraš domov? Ostanimo ne-
kaj časa tukaj, da pride godba.

Prestrašena pogleda dečka. Ko ji Žorž razloži pomen o-
trokovih besed, pravi Vrona:

— Da, pustimo jih, naj mislita to. Boljše, da mislita na
veselje življenja, kot pa na kaj drugega. — Ko si obriše sol-
ze z lic, poljubi otroka, jima zapne jopiče ter jima ovije okoli
vratu pahovke, da ne bi čutila večernega mraza.

Vrona prime dečka za roko, Žorž pa deklico in tako ko-
rakajo v temi proti Simmerauerjevim. Luna prihaja čez hri-
be ter razlije na pot srebrno svetlobo.

Zaradi otrok ne govorita niti besede o dvojni smrti, ka-
teri so svetile voščene sveče. Toda neprestano sta morala od-
govarjati na vprašanje obeh otrok, katerima je bila pot mi-
mo žuborečih potokov skozi mesečno noč čaroben dogodek,
ki je otročja srca napolnjeval s prijetno bojaznijo. V vsaki
skali, katero je obevala luna, in v črnih sencih vsake razpoke
v zemlji sta videla nekaj tajinstvenega. Skovikanje sove ju
prestraši in šumenje potokov jima vzbuja radovednost na
pravljice, ki jim jih pripoveduje voda.

Črna, nagnjena streha skednja se je prikazala za zad-
njim gričem, preko katerega so se morali iti. Tedaj pa polo-
ži Vrona roko na Žoržovo ramo.

— Tam gori že stoji in čaka.

Komaj to izreče, ko zadoni s hriba močan glas:

— Vrona!

Otroka spoznata ta glas ter krikneta skozi noč:

— Matej! Matej! Že prihajamo!

Vrona prime Jerico za roko.

— Kaj ne, Žorž, saj ne boš hud. Sedaj me moraš pustiti
samo.

Žorž prikimata.

— Lahko noč za danes! — In hoče jo poljubiti.

Vrona pa se mu umakne.

— Počakaj še malo! Pozneje boš prišel k mojemu oknu.

Kaj ne?

— Če hočem? Cel teden bi visel tukaj okrog in bi čakal,
če bi bilo treba.

Žorž sede na skalo. Ko vidi Vrono in otroka, da so izgi-
nili na vrhu hriba, ga popolnoma prevzame misel na Mateja.
Toda zaljubljena srca preskočijo vse prepade. In tako je bil
tudi Žorž kmalu zopet v vrtincu svoje sanjave sreče. Prvo,
kar si je izmislil, je bil poročni dar, s katerim je hotel prese-
neti Vrono na dan poroke. Srebrna vratna verižica, prav
tenka, ki ni predraga, kajti moral je štediti. In na verižici
mora, lepo vdelenih v srebro, viseti trideset vinarjev, katere
mu je Vrona dala prvi dan, ko je zopet pričel delati. Ta de-
nar, ki ga je pri vseh svojih skrbih krčevito držal v svojih
rokah, mu je prinesel v hišo srečo.

In pekova mama bo imela dobro pri njem! Njej se je
imel za marsikaj zahvaliti. Njena nesreča ga je prisilila k
delu.

— Ako v oni noči pekovka ne bi bila tako vroča, bi bilo
v moji kovačnici postalo malo hlano. — In pomoč je prišla
ravno v pravem času, kot bi bil v svoji divjosti voz svoje sre-
če zavozil na napačno pot. Pri tej misli se zopet spomni na
srečanje ob robu obcestnega jarka: sliši ropot hlebecov, vidi
jezne Vornine oči in sliši, kako je zavihnila svoj modri pred-
pasnik.

Smeje skloni glavo ter potegne z roko čez njo, kot bi se
še držala moka njegovih ušes.

— Sakra! Sakra! To dekle ima pravi pogum. Pri njej se
moram dobro obnašati. Ali pa bom vse polomil.

Tako veže v svoji gorki sreči eno veselo misel na drugo
ter po dolgem čakanju smeje gleda v luno. Ko slednjič pride
vrh griča, vidi, da so bila vsa okna male hišice temna.

— Marija in Jožef! Menda vendar ne bo že čakala na me!
— Nato napravi nekaj velikih korakov in v resnici najde ma-
lo okno že odprto.

Poljub, katerega ni hotelo biti konec, je pričel ljubezniv
razgovor skozi omreženo okno. In Žorž je doživel nolog tega
še presenečenje.

— Žorž! Sedaj pa pojdi domov in se dobro prespi! — ga
opominja Vrona. — Jutri moraš zopet delati! Lahko noč, moj
dragi!

— Lahko noč, dragi srček!

— Tisočkrat lahko noč! — Še en poljub, nato pa besede:
— Počakaj, malo, dobiš še nekaj!

— Kaj pa?

— Samo pazi!

Vrona izgine za oknom. Ko se zopet vrne, vidi Žorž v me-
sečini, kot da se nekaj sveti kot zlato.

Njegova C-trobenta!

— Našla sem jo in jo spravila, da se z njo ne bi kaj zgo-
dilo.

— Ježeš na!

V prvem veselju hoče Žorž trobento pritisniti na ustnice,
toda Vrona poseže z roko skozi mrežo in pravi:

— Žorž, kaj pa vendar misliš?

In tedaj se obnovi šepetanje, dokler Vrona, v skrbih za-
radi Žorževega spanja, nenadoma ne zapre okna.

Žorž še nekaj časa izliva svoja čustva proti z mesečino
razsvetljenemu oknu, ki pa se noče več odpreti.

— Pa naj bo v božjem imenu! — Z vzdihom vzame tro-
bento pod pazduho in se napoti proti domu.

(Dalje prihodnjič.)

SINČKA NAGOVORILA K UMORU

Najmočnejše čustvo je ma-
terina ljubezen. Mati za otro-
ka izkrevavi. Vsaka mati hoče,
da bi bil njen otrok najpopol-
nejši in najboljši na svetu. O-
trok je vsa njena radost, ponos
in nadeja na stara leta, če ga je
vzgojila v poštenega in dobre-
ga človeka. Ali si morete mi-
sliti mater, ki hoče imeti iz
svojega sinčka zločinca, raz-
bojnika, morilec? Žal so na
svetu tudi take matere, čeprav
so zelo redke.

Pred praško poroto se je za-
govarjala Marija Luleyeva,
mati dveh nezakonskih otrok.
Pestro življenje ima za seboj.
Med vojno je bila pisarniška
uradnica in takrat se je sezna-
nila z nekim uradnikom, s ka-
terim je imela ljubavno raz-
merje in nezakonskega sina.
Dve leti pozneje je dobila služ-
bo v Budimpešti, kjer se je zo-
pet seznanila z nekim uradni-
kom in imela drugega neza-
konskega otroka. Uradnik je
imel nizko plačo, toda kot po-
štenjak se je s svojo ljubico
poročil in imela sta še enega
otroka. Čez tri leta se je pa ta
zakonska zveza razdrla. Žena
je baje delala dolge in za
moževim hrbtom je imela lju-
bavno razmerje z drugim. Ne-
srečni mož se je dal premestiti
drugam, civil. sodišče v Pragi
je pa predlanskim izreklo lo-
čitev zakona po obojestranski
krivdi.

Mož je plačeval svoji ženi
do konca pravde preživnino,
ko je bil pa zakon ločen sta se
sporazumela, da dobi žena
21.000 čehosloških kron enkrat
za vselej. Poleg tega je bil mož
pripravljen plačevati alimen-
te za svojega zakonskega otro-
ka, ki je ostal pri materi, do-
čim je imela Luleyeva starejša
otroka pri teti. Zanj je plače-
val alimente njegov nezakon-
ski oče. Luleyeva je živela zad-
nje čase pri svoji materi. Naj-
starejši sin se je bil izučil ple-
skarstva, pa je zapustil službo
in ostal doma s petletno sestri-
co. Odpravništvo je bila kmalu
porabljena in tako je prišla
Luleyeva že lani v težak polo-
žaj, iz katerega si je pomagala
sproti z dolgovi.

Ze leta 1929 se je seznanila
z učiteljem glasbe Julijo Ma-
letovo. Predlanskim si je kupi-
la za odpravnino klavir in Ma-
letova jo je poučevala. Lule-
yeva je zvedela, da je učitelji-
ca glasbe zelo premožna. Ra-
da je čitala detektivske zgodbe
in tako je čitala nekoč tudi o
omoru moža, ki je bil najprej
zadavljen, potem pa obešen, da

bi ljudje mislili, da si je sam
končal življenje. In ta zločin
je ostal nepojasnjen. Ta umor
se ji je globoko vtisnil v spo-
min in v glavo ji je šnila mi-
sel, da bi se tudi ona rešila
dolgov s takim zločinom.

Brez oklevanja se je obrnila
s tem groznim naklepom na
svojega sinčka. Na izprehodu
mu je nekega dne pravila, ka-
ko težko živi. Povedala mu je,
da ima Malatova denar in hra-
nilne knjižice in da bi ji bilo
pomagano, če bi jo ubil in ji
prinesel knjižice. Povedala mu
je tudi, da je Malatova vedno
sama doma in da naj gre k nji,
jo zadavi in obesi.

Deček ni hotel spočetka o
tem ničesar slišati, toda mati
ni odnehal. Tik pred Božičem
mu je znova prigovarjala, da
lahko pride k Malatovi pod
pretvezo, da bi se rad učil glas-
be, in to priliko bi porabil za
umor. Dala mu je črno svileco
vrvice in mu povedala v kate-
ri sobi ima učiteljica glasbe
spravljen denar. Končno se je
ubogi otrok vdal, odšel je k
Malatovi, se ji predstavil pod
tujim imenom, se domenil gle-
de pouka in odšel. Materi je
povedal, da ni mogel Malato-
ve umoriti, ker je bil pri njej
neki gospod. To se je ponovilo
tudi lani po novem letu. Fant
je vedno trdil, da bo že storil
"to", toda vest je bila močnej-
ša od materinega prigovarja-
nja. Ta čas so pa na Luleyovo
pritiskali upniki in jen položaj
je postajal kritičen. Prosila je
plakala in grozila, dokler se
njen sinko v juniju ni odlečel
za umor. Toda zopet se je vr-
nil k materi in povedal, da Ma-
latove ni bilo doma. Tedaj mu
je mati očitala, da je straho-
petnež in da jim bodo upniki
vse vzeli, če ne izpolni svoje
naloge.

In tako je prišel julij. 29. ju-
lija dopoldne je odšel deček
k Malatovi. Istega popoldne je
odpotovala Luleyeva na počit-
nice. Pred odhodom je pa sin-
ku znova položila na srce, naj
Malatovo umori, ker sicer ne
bo mogel plačati dolgov. Čez
dva dni, bilo je jutraj, je pri-
šel k Malatovi in ko ga je spre-
mila do vrat predsobe, je sko-
čil k nji, jo zagrabil za vrat in
pritisnil k steni. Davil jo je ta-
ko dolgo, da ni mogla več kli-
cati na pomoč. Ker se je pa še
brnila, jo je udaril s pestjo po
glavi, da se je zgrudila. Potem
je pokleknil na njo in jo zad-
vil. Po umoru je prebrskal vse
njeno stanovanje, ni pa bil še

PAIN-EXPELLER
Zoper
boleče sklepe
zahtevajte
svetovnoslovni
ANCHOR
PAIN-EXPELLER
Pain-Expeller vedno
prežene bolečine
KILLS PAIN

našel denarja, ko je nekdo po-
zvonil. Bil je njegov tovariš, ki
se je bil naveličal čakati zunaj.
Panta sta bila dogovorjena in
z združenimi močmi sta mrtvo
Malatova obesila, potem je pa
mladoletni morilec pobral v
njemem stanovanju vse, kar je
bilo kaj vredno. Denarja je od-
nesel 3700 čehoslovaških kron
in z njim takoj poravnal naj-
nujnejše dolgeve. Sum je ta-
kaj padel nanj, kmalu pa tudi
na njegovo mater, ki so jo ta-
koj aretirali in svojo krivdo je
odkrito priznala.

NAOČNIKI WALEŠKEGA PRINCA

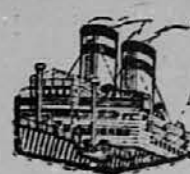
Vpliv, ki ga imajo člani an-
gleške kraljeve hiše na modo,
je naravnost čudovit, za "ljudi
na kontinentu" skoraj nera-
zumljiv. Zadnji epohalni dogo-
dek v tem pogledu je ustvaril
princ Waleški, ko je pred krat-
kim govoril na nekim mitin-
gu. Sam se bržkone ni zavedal
dalekosežnosti svojega de-
janja, toda ko se je pripravil,
da spregovori, in je izvelel iz
žepa naočnike, je cela vrsta
možakarjev, ki so hoteli prej
prikriti svojo "kratkovidnost",
sterila isto tako, in danes ima
angleška optična industrija
pravi visoko konjunkturo, kar
se tiče naočnikov. Angleži so
vanje naravnost zaljubljeni.

Ali bo nova stara moda se-
gla tudi na kontinent? Težko je
prerokovati, toda čudno bi ne
bilo, saj so kontinentaleci že do-
voljkrat posnemali angleške
modne domisleke. Spomnimo
se na pr. na navzgor obrnjene
robe hlačnice. O kod izvira ta
povsem nepotrebna in neum-
ljiva zadeva pri moških hla-
čah? Enostavno od tega, da si
je kralj Edvard VII. nekoč v
dežju in blatu zavihal konec
navzgor, da se mu ne pomaže-
ta. Potem pa je na to pozabil
in je prišel takšen v London.
Drugi dan so morali londonski
krojači vsem hlačam zavihati
robove navzgor, čeprav je sija-
lo solnce in tako je ostalo do da-
našnjega dne.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU

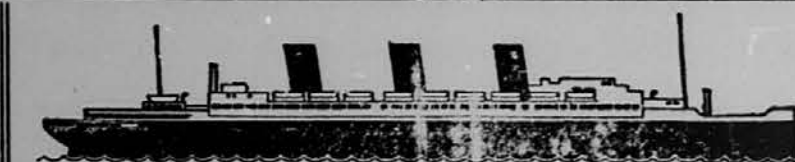
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE-
ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-
TCVANJE

SHIPPING NEWS

25. januarja:
Burgos v Bremen
Hamburg v Cherbourg
26. januarja:
Lafayette v Havre
30. januarja:
Manhattan v Havre
2. februarja:
Champlain v Havre
Rex v Genoa
6. februarja:
Olympic v Cherbourg
9. februarja:
Bremen v Bremen
De France v Havre
13. februarja:
Conte di Savoia v Genoa
15. februarja:
Washington v Havre
16. februarja:
Bretagne v Cherbourg
21. februarja:
Saturnia v Trst
22. februarja:
Europa v Bremen
Olympic v Cherbourg

ČE STE NAMENJENI V JUGOSLAVIJO

POTUJTE POPOLNOMA UDOBNO PREKO HAVRE NA OGROMNIH
FRENCH LINE EKSPRESNIH PARNIKIH:

"LE de FRANCE" "PARIS"

19. Jan.—9. Feb.—2. Marca 9. Marca — 30. Marca

UTRA VOŽNJA — IZBORNA POSTREŽBA — KRASNE KABINE

V TREH DNEH VOŽNJE ZA DVE IN ŠTIRI OSEBE

Svetovno slavna francoska kuhinja. — Brezplačno vino z obedi.

VAŠA PRILJAGA POTUJE Z VAMI DO CILJA

Za nadaljna navodila in karte pišite na —

SLOVENIC PUBLISHING CO. **LEO ZAKRAJŠEK**

TRAVEL BUREAU GENERAL TRAVEL SERVICE, Inc.

216 West 18th St., New York City 302 East 72nd St., New York City

French Line

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo.
Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih
razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemlje-
pisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se
mladini. S tem globusom vam je pri roki svet
vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA
VSAK DOM

CENA S POŠTNINO VRED

\$2.50

ONL KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA". OZIROMA SE NAROČE,

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

ZA LETO 1935

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.